

መጽሐፈ ዳንኤል - ሰማንያ ሰባት

የአሥሩ ድንግል ምሳሌን መግለጥ፤ በአድቪንቲስት ታሪክ ውስጥ ያለ ጥልቅ ጉዞ

Jeff Pippenger

2024-02-20

ምሳሌው የአሥሩ ድንግሎች ልምድ የአድቪንቲስት ሕዝብን ተሞክሮ ያመለክታል።

“በማቴዎስ 25 ያለው የአሥሩ ድንግል ምሳሌ ደግሞ የአድቪንቲስት ሕዝብን ተሞክሮ ያመለክታል።”
The Great Controversy, 393.

አድቪንቲስቶች ሚሊራውያን ምሳሌውን እስከ ፊደሉ ድረስ ፈጽመዋል።

«ሰዎች ብዙ ጊዜ አምስቱ ጥበበኞች እና አምስቱ ሰነድች የነበሩትን የአሥሩ ድንግል ምሳሌ ያስታውሱኛል። ይህ ምሳሌ በትክክል በፊደሉ ሁሉ ተፈጽሟል እና ወደፊትም ይፈጸማል፤ ምክንያቱም ለዚህ ዘመን ልዩ ተግባራዊነት አለው። እና እንደ ሦስተኛው መልእክት ሁሉ ተፈጽሟል እና እስከ ዘመን ፍጻሜ ድረስ የአሁኑ እውነት ሆኖ መኖሩን ይቀጥላል።» Review and Herald, August 19, 1890.

የመጀመሪያው መልእክት እንቅስቃሴ ታሪክ የሦስተኛውን መልእክት እንቅስቃሴ ይወክላል፤ የምሳሌውም የመጨረሻ ትኩረት ድንግሎቹ ዘይቱን ይዘው እንደሆነ ነው፤ ይህም የኋለኛው ዝናብ መልእክት ነው።

“በክፋት፣ በማታለልና በስህተት፣ በሞት ጥላ ውስጥ የተኛች አንዲት ዓለም አለች፤—ተኝታለች፣ ተኝታለች። እነርሱን ለማንቃት የነፍስ ምጥ የሚሰማቸው ማን ናቸው? የትኛው ድምፅ ሊደርስባቸው ይችላል? አእምሮዬ ምልክቱ ወደሚሰጥበት ወደ ፊት ተወስዶኛል፤ ‘እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል፤ እርሱን ለመቀበል ውጡ።’ ነገር ግን አንዳንዶች መብራራቸውን ለመሙላት የሚያስፈልገውን ዘይት ለማግኘት ዘግይተው ይሆናሉ፤ እናም ዘግይተው ያገኙታል የሚወከለው ያ ባሕርይ፣ በዘይቱ የተመሰለው፣ ለሌላ ሰው ሊተላለፍ እንደማይችል። ያ ዘይት የክርስቶስ ጽድቅ ነው። እርሱ ባሕርይን ይወክላል፣ ባሕርይም ለሌላ ሰው ሊተላለፍ አይችልም። ማንም ሰው ለሌላ ይህን ሊያስገኝለት አይችልም። እያንዳንዱ ሰው ከኃጢአት ነጠብጣብ ሁሉ የነጻ የተነጻ ባሕርይ ለራሱ ማግኘት አለበት።” Bible Echo, May 4, 1896.

በምሳሌው ውስጥ ያለው “ዘይት” “ባህርይን” ይወክላል፣ እንዲሁም “የክርስቶስን ጽድቅ”። የተቀደሰ ባህርይ የሚመረተው የእግዚአብሔርን ቃል በሚበሉ ብቻ ነው።

በእውነትህ ቀድሳቸው፤ ቃልህ እውነት ነው። ዮሐንስ 17:17።

“ዘይቱ” ደግሞ የእግዚአብሔር መንፈስ መልእክቶች ነው።

“እግዚአብሔር የሚያከብረን መልእክቶች ሲልክልን እኛ ባንቀበላቸው ጊዜ እርሱ ይወረዳል። እንዲሁም ለበጩላማ ላሉት እንዲደርስ ወደ ነፍሳችን ሊፈስስ የሚፈልገውን የወርቅ ዘይት እንክዳለን።” Review and Herald, July 20, 1897.

“ዘይቱ” የእግዚአብሔር ቃል መልእክቶች ሲሆን፣ የክርስቶስ ጽድቅ የሚቀድስ መገኘትን ያስተላልፋሉ። በአሥሩ ድንግል ምሳሌ ውስጥ፣ እርሱም ደግሞ የዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት ትንቢት የሆነው፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት፣ እርሱም የክርስቶስ ጽድቅ መልእክት የሆነው፣ በ1888 ዓመት ውስጥ በጆንስና በዋጎነር መልእክት እንደተወከለው።

“ጌታ በታላቅ ምሕረቱ እጅግ ውድ የሆነ መልእክትን በሽማግሌዎች ዋነነር እና ጆንስ አማካይነት ለሕዝቡ ላከ። ይህ መልእክት ወደ ዓለም በይበልጥ ግልጽነት የተከበረውን አዳኝ፣ ለዓለም ሁሉ ኃጢአት የሆነውን መሥዋዕት እንዲያቀርብ ነበር። በዋስትናው አማካይነት በእምነት መጽደቅን አቀረበ፤ በእግዚአብሔር ትእዛዛት ሁሉ መታዘዝ ውስጥ የሚገለጥን የክርስቶስን ጽድቅ እንዲቀበሉ ሕዝቡን ጠራ። ብዙዎች ኢየሱስን ከዓይናቸው አጥፍተው ነበር። ዓይኖቻቸው ወደ መለኮታዊ ማንነቱ፣ ወደ ብቃቱ፣ እና ለሰው ቤተሰብ ያለው የማይለወጥ ፍቅር እንዲመሩ ያስፈልጋቸው ነበር። ከረዳት የለሽ ለሆነው ሰብዓዊ ወኪል የራሱን ጽድቅ የማይገመት ስጦታ በመስጠት፣ ለሰዎች ባለጠጋ ስጦታዎችን እንዲያድል ሥልጣን ሁሉ ወደ እጆቹ ተሰጥቶታል። ይህ እግዚአብሔር ለዓለም እንዲሰጥ ያዘዘው መልእክት ነው። ይህም በታላቅ ድምፅ ሊነገር ያለበት፣ በብዙ መጠንም በመንፈሱ መፍሰስ የሚታጀብ የሦስተኛው መልእክት መልእክት ነው።” Testimonies to Ministers, 91.

መልእክቱ የኋለኛው ዝናብ መልእክት ነው።

“የኋለኛው ዝናብ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ሊወርድ ነው። አንድ ኃይል መልእክት ከሰማይ ሊወርድ ነው፣ ምድርም ሁሉ በክብር ሊበራ ነው።” Review and Herald, April 21, 1891.

በ2001 ዓ.ም. ሴፕቴምበር 11 ኃይሉ መልእክት በወረደ ጊዜ፣ የኋለኛው ዝናብ መርጫት ጀመረ፣ እንዲሁም በአሥሩ ደናግል ምሳሌና በእንባቆም ምዕራፍ ሁለት የተወከለው የሚለራውያን ታሪክ መደገም ጀመረ። በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ በመልእኩ እጅ ያለውን መጽሐፍ በሉ፤ ይህንም በማድረጋቸው ወደ ኤርምያስ የጥንት መንገዶች ተመሩ፣ ስለዚህም የማስጠንቀቂያውን መለከት ሊያሰሙ የሚገባቸው ጠባቂዎች ሆኑ። የመለከቱ ማስጠንቀቂያ በኢሳይያስ እንደ ታላቅ ጩኸት የተወከለው የሎዶቅያ መልእክት ነበር።

ጩኸት በታላቅ ድምፅ፣ አትቆጠብ፤ ድምፅህን እንደ መለከት ከፍ አድርግ፤ ለሕዝቤም በደላቸውን፣ ለያዕቆብም ቤት ኃጢአታቸውን አሳይ። ኢሳይያስ 58፡1።

የመጀመሪያው የሦስተኛው መልእክት የተሐድሶ እንቅስቃሴ በ“ፍጻሜ ዘመን” ይጀምራል። በዚያ ጊዜ፣ በዚያን ጊዜ በሕይወት ያለውን ትውልድ የሚፈትን “የእውቀት መጨመር” ይኖራል፤ ነገር ግን ይህ የሚሆነው ያ እውቀት እንደ መደበኛ መልእክት በሕትመት ከተገለጸ በኋላ ብቻ ነው። ከዚያ በኋላ፣ ያ የተደራጀ መልእክት “ኃይል ይሰጠዋል”፣ እና የዚህ ኃይል መስጠት ምልክቱ የአንድ መልእክት መውረድ ነው። የመልእክቱ መውረድ የዕንባቆምን ክርክር ይለይታል፣ እና ሁለት ዓይነት ወገኖች የኋለኛው ዝናብ እውነተኛው ወይም ሐሰተኛው መልእክት የቱ እንደሆነ መለየት ይጀምራሉ። ከዚያም ታማኞች የእግዚአብሔር ጠባቂዎች ይሆናሉ፣ የማስጠንቀቂያ መለከት መልእክትም መንፋት ይጀምራሉ።

እውነተኛው የመለከት መልእክት በዕንባቆም ሁለት ሰንጠረዦች ላይ ተወክሎ በቀረበው ብርሃን ላይ የተመሠረተ ነው። እርሱ ለሎዶቅያ የተሰጠ ማስጠንቀቂያ ነው፤ እንዲሁም የእግዚአብሔርን ሕዝብ ኃጢአቶች የሚለይ ማስጠንቀቂያ ነው። ክርክሩ እስከ መጀመሪያው ቅሬታ ድረስ ይጨምራል፤ በዚያን ጊዜ አንደኛው ወገን “የዘባኞች ጉባኤ” ይሆናል፣ እውነተኞቹም ጠባቂዎች ከዚያ ቅሬታ በፊት ለመልእክቱ ያሳዩት ቅንዓት እንዲመለሱበት ይጠራሉ። ጠባቂዎቹም በተመለሱ ጊዜ “በመዘግየት ዘመን” ውስጥ እንዳሉ አወቁ፤ ያልተሳካ የመሰለውም መልእክት በእውነት እንደሚፈጸም፣ ነገር ግን በእግዚአብሔር ሥርዓት መሆኑን ተገነዘቡ። ይህ መልእክት በአጭር የጊዜ ወቅት ውስጥ ተገንብቶ ነበር (ነገር ግን እርሱ የጊዜ ወቅት ነበር)፤ መልእክቱም በሚደርስበት ጊዜ “የእኩለ ሌሊት ጩኸት” መልእክት ተብሎ ይወከላል፤ ይህም መልእኩ በወረደ ጊዜ ኃይል መቀበል የጀመረው መልእክት ብቻ የጨመረ መጠን ነው።

መልእክቱ በመጣ ጊዜ፣ መልእኩ በወረደበት ጊዜ የጠባቂነትን ስፍራ የተቀበሉትን እና ለመቀበል የእምቢ ባዮችን መካከል ያለው መለያየት ፈጽሞ ተፈጻሚ። ያ መለያየት፣ ከመልእኩ መውረድ ጋር በጀመረው

በኋለኛው ዝናብ ላይ የተደረገው “መለካት” ሳይኖር፣ የኋለኛው ዝናብ ከመፍሰሱ አስቀድሞ ማጎተሙ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ላይ የሚታተምበትን ነጥብ ያመለክታል።

የሚለራውያን ታሪክ በመቶ አርባ አራት ሺህ መታተም ወቅት የኋለኛው ዝናብ ምሳሌ ነው። በዚያ ታሪክ ውስጥ የዕንባቆም ክርክር በእውነተኛና በሐሰተኛ የኋለኛው ዝናብ መልእክት ላይ የተመሠረተ ነበር። ጳውሎስ አንዱን ወገን እውነትን የሚወዱ እንደሆኑ ይለያል፤ ሌላውን ወገን ግን ለእውነት ፍቅር ስለሌላቸው፣ እንዲሁም “ውሸትን” ስለመኑ ኃይለኛ ማታለልን የሚቀበሉ እንደሆኑ ይገልጻል።

የሚለራይት እንቅስቃሴ ከ«የመጨረሻው ዘመን» ጀምሮ እስከ መንፈስ ቅዱስ በ«እኩለ ሌሊት ጩኸት» ላይ እስከሚፈስስበት ድረስ በእውቀትና በኃይል የሚጨምር የእውነት እድገትን ይወክላል። የሚለራይት እንቅስቃሴ እርስ በርሳቸው የሚመሰሰሉ የተወሰኑ የመንገድ ምልክቶችን ለይቶ አሳይ፣ እነርሱም እንደ «የመጨረሻው ዘመን»፣ በ«ዕውቀት መጨመር» የተወከለ የመልእክቱ «መደበኛ መሆን»፣ መልአክ በመውረዱ የሚመለከተው የመልእክቱ «ኃይል መቀበል»፣ የአሥሩ ድንግል ምሳሌን የሚያስገባ «የመጀመሪያው ቅር መሰኘት»፣ እንደ «እኩለ ሌሊት ጩኸት» የተወከለ የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ፣ ከዚያም በኋላ አንድ የሥርዓተ-ዘመን በር «የሚዘጋበት» እና ሌላ የሥርዓተ-ዘመን በር «የሚከፈትበት» የመጨረሻ «ሁለተኛው ቅር መሰኘት» ናቸው።

“እግዚአብሔር የራእይ 14 መልእክቶችን በትንቢት መስመር ውስጥ ስፍራቸውን ሰጥቶአቸዋል፣ ሥራቸውም እስከ ዚህ ምድር ታሪክ ፍጻሜ ድረስ ሊቋረጥ አይገባውም። የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልአክ መልእክቶች ለዚህ ዘመን አሁንም እውነት ናቸው። ከሚከተለውም ከዚህ መልእክት ጋር በትይዩ ሊሄዱ ይገባቸዋል። ሦስተኛው መልአክ ማስጠንቀቂያውን በታላቅ ድምፅ ያውጃል። ‘ከዚህ በኋላ’ የሐንስ እንዲህ አለ፡ ‘ሌላ መልአክ ታላቅ ሥልጣን ይዞ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ፡ ምድርም በክብር በራች።’ በዚህ ብርሃን መገለጥ ውስጥ፣ የሦስቱም መልእክቶች ብርሃን ተዋህዶ ይገኛል።” The 1888 Materials, 804.

ከመቶ አርባ አራት ሺህ እንቅስቃሴዎች ጋር የሚመሰሰለው የሚለራውያን እንቅስቃሴ፣ በዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አሥራ ሦስትና አሥራ አራት ውስጥ ከተገለጹት የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታትና የሁለት ሺህ አምስት መቶ ሀያ ዓመታት ትንቢቶች ጋር የተሰሰረ ነበር። “የፍጻሜው ዘመን” የደረሰው፣ እግዚአብሔር በእስራኤል ሰሜናዊ መንግሥት ላይ ያለው ቁጥ የተገለጸባቸው “ሰባት ዘመናት” ሲፈጸሙ ነበር። የሚለር መልእክት በ1831 በደንብ መቀረጹ፣ የኪንግ ጀምስ መጽሐፍ ቅዱስ ከታተመ ሁለት መቶ ሀያ ዓመታት በኋላ ነበር።

«አቶ ሚለር በሌሎች አገሮች በዚህ መልእክት እንደ ተነሱት ሰዎች ሁሉ፣ አደራውን ለመፈጸም በመጀመሪያ በሕዝብ ጋዜጦችና በትንንሽ መጻሕፍት ላይ በመጻፍና በማሳተም እንደሚሆን አሰበ። አስቀድሞ አመለካከቱን በሽርምንት ቴሌግራፍ ውስጥ፣ በብራንደን፣ በሽርምንት የሚታተም የባፕቲስት ጋዜጣ ላይ አሳተሙ። ይህም በ1831 ዓመት ነበር።» ጆን ሎፍቦር፣ The Great Second Advent Movement, 120.

የሦስተኛው መልአክ “የፍጻሜው ዘመን” እንቅስቃሴ ከ1863 ዓመት ዓመፅ ጀምሮ ከአንድ መቶ ሃያ ስድስት ዓመታት ፍጻሜ በኋላ በ1989 ደረሰ። “አንድ መቶ ሃያ ስድስት” የ“ሰባቱ ዘመናት” ምልክት ነው። ሁለቱም እንቅስቃሴዎች በ“ሰባቱ ዘመናት” ፍጻሜ ተጀመሩ።

የሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ መልእክት በ1996 ዓ.ም.፣ *The Time of the End* ተብለው በተሰኙ ተከታታይ ጽሑፎች ማዘጋጀት በኩል መደበኛ ቅርጽ ተሰጠው፤ እነዚህም ጽሑፎች *Our Firm Foundation* ተብሎ በሚጠራ መጽሔት ታትመው ነበር። እነዚህ ጽሑፎች በ1776 ከተፈረመው የነፃነት መግለጫ ከሁለት መቶ ሃያ ዓመታት በኋላ ታትመው ነበር። የሁለቱም እንቅስቃሴዎች መልእክት ደግሞ

በዚያ ሁለት መቶ ሃያ ዓመታት ፍጻሜ ላይ ከደረሰው መልእክት ጋር በቀጥታ የተያያዘ ታሪክ ከተከሰተ ከሁለት መቶ ሃያ ዓመታት በኋላ መደበኛ ቅርጽ ተሰጥቶታል።

ቁጥር “ሁለት መቶ ሀያ” በ677 ዓ.ዓ. የጀመረው በደቡባዊው የይሁዳ መንግሥት ላይ የእግዚአብሔር “ሰባት ዘመናት” ቍጥ እና በ457 ዓ.ዓ. የዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አሥራ አራት ያለው የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት መጀመሪያ መካከል ያለውን ግንኙነት (ትስስር) ይወክላል። ቁጥር ሁለት መቶ ሀያ እነዚህን ሁለቱን ትንቢቶች እርስ በርሳቸው ያገናኛል፤ እነዚህም ሁለቱ ትንቢቶች የአድቪንቲዥም መሠረታዊ ጥቅሶች በሆኑት በዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥሮች አሥራ ሦስትና አሥራ አራት ውስጥ አብረው ቀርበዋል። በእነዚያ ጥቅሶች ውስጥ ክርስቶስ በትንቢታዊ መልኩ “ያ አንድ ቅዱስ” ብሎ ራሱን አስተዋወቀ፤ ይህም “ፓልሞኒ” ከሚለው የዕብራይስጥ ቃል የተተረጎመ ሲሆን፣ ትርጉሙም “ድንቅ ቈጣሪ” ማለት ነው።

በግሩም ቍጥረኛው ሁለቱን የትንቢት መስመሮች የሚወክሉ ሁለቱን ራእዮች፣ እህት ዋይት የአድቪንቲዥም ማዕከላዊ ምሰሶ መሆናቸውን በምታመለክትባቸው በትክክል በእነዚያ ሁለት ቁጥሮች ውስጥ ያስተዋውቃል። የመነሻው ነጥብ በ1844 በተፈጸሙበት ጊዜ ከሁለት መቶ ሃያ ዓመታት ምሳሌያዊ ግንኙነት ጋር ተቆራኝቶ ይገኛል። ሐበቄቅ ምዕራፍ ሁለት በቁጥር ሃያ ይደመድማል፤ ስለዚህ በግሩም ቍጥረኛው “ሁለት መቶ ሃያ” የሚለውን ቍጥር በሌላ አገላለጽ ያሳያል፤ ምክንያቱም ያ ቁጥር በዚያ ቀን የጀመረውን የምሳሌው ፍጻሜ የሆነውን የስርዖት ቀን ዋና ባሕርይ ይለይታል።

ነገር ግን እግዚአብሔር በቅዱስ ቤተ መቅደሱ ውስጥ ነው፤ ምድር ሁሉ በፊቱ ዝም ትበል። ዕንባቆም 2፡20።

ለአድቪንቲዥም መካከለኛ ዐምድ የሚወክሉት፣ በድንቅ ቈጣሪው በቀጥታ የተዋወቁት ሁለቱ ትንቢታዊ ዘመናት፣ በሁለት መቶ ሀያ ዓመታት እርስ በርሳቸው ተያይዘዋል፤ እናም ኢየሱስ (ድንቁ ቈጣሪ)፣ ሁልጊዜ የአንድ ነገር ፍጻሜ ከመጀመሪያው ጋር የሚለይበት፣ ፍጻሜያቸውን በጥቅምት 22፣ 1844 በሁለት መቶ ሀያ ቁጥር አመለከተ።

የመጀመሪያው መልእክ እንቅስቃሴ፣ እንደ ሦስተኛው መልእክ እንቅስቃሴ ሁሉ፣ የሌዋውያን ሃያ ስድስት ያሉት “ሰባት ዘመናት” የሚለዩበት “የፍጻሜ ዘመን” ላይ ጀመረ (በተከታታይ 1798 እና 1989)። በሁለቱም ታሪኮች ውስጥ የሚቀጥለው የመንገድ ምልክት በሁለት መቶ ሃያ ዓመታት መጨረሻ ይለያል፤ ይህም ደግሞ የ“ሰባት ዘመናት” ትንቢታዊ ባህርይ ነው፤ ምክንያቱም የሁለቱ ራእዮች (chazon እና mareh) መነሻ ነጥቦች እርስ በርሳቸውን የሚያገናኝ የሁለት መቶ ሃያ ዓመታት ጊዜ ይወክላሉ።

በ1611 የኪንግ ጀምስ መጽሐፍ ቅዱስ ማታተም፣ በVermont Telegraph ጋዜጣ የታተመው የሚለር መልእክት መደበኛ ቅርጽ መያዝ፣ የነፃነት መግለጫ ማታተም፣ እና በOur Firm Foundation መጽሔት ውስጥ The Time of the End መታተም፣ እነዚህ ሁሉ ህትመቶች ነበሩ። የሁለቱም የሁለት መቶ ሃያ ዓመት ዘመናት መጀመሪያ መጨረሻ እንደ ታሪካዊ የመንገድ ምልክት አንድ ህትመትን ይወክላሉ። “ሁለት መቶ ሃያ” የሚለው ቁጥር የትንቢታዊ ትስስር ምልክት ነው፣ እና እነዚህ አራቱ ህትመቶች ህትመቶች በመሆናቸው የተያያዙ ናቸው፤ እንዲሁም በየራሳቸው ታሪኮች “የእውቀት መጨመር” ተብሎ በተወከለው መልእክት ደግሞ ተያይዘዋል።

መጽሐፍ ቅዱስ በ1611 ዓ.ም. የወንጌል መልእክት ከሰማያዊ አደባባዮች ወደ ሰው ዘር መላኩን ይወክላል። የሚለር መልእክት በዘመን ትንቢቶች አውድ ውስጥ ተቀምጦ ነበር፤ የዕንባቆም ሁለቱ ቅዱሳን ሰሌዳዎችም የሚለር መልእክት በታሪክ መስመሮች በሥዕላዊ መንገድ እንደተገለጸ በቀላሉ እንዲታወቅ ያደርጉታል። “ሸርሞንት” ማለት “አረንጓዴ ተራራ” ማለት ነው፤ እንደ መንፈሳዊ መገለጥም “አረንጓዴ” የእምነት ምልክት ነው።

“ይህ ሕልም ተስፋ ሰጠኝ። አረንጓዴው ገመድ በአእምሮዬ እምነትን ይወክል ነበር፤ በእግዚአብሔርም መታመን ያለው ውበትና ቀላልነት በነፍሴ ላይ መብራት ጀመረ።” Christian Experience and Teachings, 28.

የሚለር መልእክት በታማኝቱ ቤተ ክርስቲያን ተዋቅሮ ተላለፈ፤ ምክንያቱም በመጨረሻዎቹ ዘመናት “ተራራ” ማለት “ቤተ ክርስቲያን” ማለት ነው።

በመጨረሻዎቹ ዘመናችንም እንዲህ ይሆናል፤ የእግዚአብሔር ቤት ተራራ በተራሮች ጫፍ ላይ ይቋቋማል፤ ከከረብቶችም በላይ ከፍ ይላል፤ አሕዛብም ሁሉ ወደ እርሱ ይፈስሳሉ። ብዙ ሕዝቦችም ሄደው እንዲህ ይላሉ፤ ኑ። ወደ እግዚአብሔር ተራራ፤ ወደ ያዕቆብ አምላክ ቤት እንውጣ፤ እርሱም መንገዶቹን ያስተምረናል፤ እኛም በመንገዶቹ እንሄዳለን፤ ሕግ ከጽዮን ይወጣልና፤ የእግዚአብሔርም ቃል ከኢየሱሳም። ኢሳይያስ 2፣ 2, 3።

በሚለር የተሰርዘ የፈተና መልእክት ከታማኝ ቤተ ክርስቲያን መጣ፤ እና “The Telegraph” ተብሎ የተጠራው ሕትመት ልክ እንደ ኪንግ ጀምስ መጽሐፍ ቅዱስ ከሰማይ የመጣ መልእክትን ይወክላል፤ ምክንያቱም “telegraph” የሚለው ቃል ከሁለት የግሪክ ቃላት የተፈጠረ ሲሆን ከሩቅ የሚመጣ መልእክት ማለት ነው። የመጀመሪያው ቃል (tele) “ሩቅ ወይም ከሩቅ” ማለት ነው፤ ሁለተኛውም (grapho) “መጻፍ ወይም መመዝገብ” ማለት ነው። እነዚህ በአንድነት “ከሩቅ መጻፍ ወይም ማስተላለፍ” ማለት ናቸው። በ1611 ዓ.ም. እግዚአብሔር በኪንግ ጀምስ መጽሐፍ ቅዱስ ማታተም አማካይነት መልእክቱን ከሰማይ አስተላለፈ፤ ከሁለት መቶ ሃያ ዓመታት መጨረሻም ላይ፤ በ1831 በ“Vermont Telegraph” ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ በተሰርዘ መልኩ የቀረበው የሚለር መልእክት ደግሞ የእግዚአብሔርን መልእክት ከሰማይ አስተላለፈ። ያ መልእክት በ1798 “በመጨረሻው ዘመን” የተከፈተው “የእውቀት መጨመር” ነበር፤ ከዚያም ለዚያ ትውልድ በሦስት ደረጃ የሚፈጸም የፈተና ሂደትን አመነጨ። ያ ታሪክ የFuture for America ታሪክ ምሳሌ ነበር።

እ.ኤ.አ. 1776 የነፃነት አዋጅ በራዲዎ ምዕራፍ አሥራ ሦስት ውስጥ የተጠቀሰውን የምድር አውሬ መጀመሪያ ይወክላል። እርሱ የዩናይትድ ስቴትስን መነሻ ይወክላል፤ እንዲሁም በዚህ ማድረግ በዩናይትድ ስቴትስ መጨረሻ ላይ የነፃነት መገደብን ያመለክታል። የFuture for America መልእክት (ስሙ እንደሚጠቁመው) በነፃነት አዋጁ መታተም በመጀመሪያው ውስጥ ምሳሌ ሆኖ የተገለጠውን መጨረሻ ይለይታል። ከሁለት መቶ ሃያ ዓመታት በኋላ፤ በእ.ኤ.አ. 1996፤ The Time of the End መጽሔትን አዘጋጅቶ የነበረው አገልግሎት፤ ከዚያ ቀደም ብሎ Future for America ተብሎ የተሰየመውን ሕጋዊ አካል ተቀበለ። በዚያን ዓመት፤ Our Firm Foundation ተብሎ በሚጠራው ሕትመት ውስጥ ቀድሞ ታትመው ከነበሩ ጽሑፎች የተሰበሰበው The Time of the End መጽሔት ታተመ።

የአገልግሎቱ ስም፤ Future for America፤ የነጻነት መግለጫውን ታሪክ ይመለከታል፤ ምክንያቱም ያ ህትመት የዩናይትድ ስቴትስን መጀመሪያ አስመልክቶ ምልክት አድርጓልና፤ ኢየሱስም ሁልጊዜ መጨረሻውን በመጀመሪያው ያመለክታል። የህትመቱ ርዕስ፤ The Time of the End፤ በ1989 ያለውን “የመጨረሻው ዘመን” ብቻ ሳይሆን፤ ሚካኤል በሚቆምበት ጊዜ የፈተና ዘመን መዘጋትንም ይመለከታል። በህትመቱ ውስጥ የተደነገገው መልእክት (ዳንኤል አሥራ አንድ፤ ከቁጥር አርባ እስከ አርባ አምስት) በ1989 በሶቪየት ህብረት መፍረስ (የመጨረሻው ዘመን) ተገለጠ፤ የተገለጡትም እነዚህ ቁጥሮች ከ1989 ጀምሮ ወደፊት የሚሄድ የታሪክ ተከታታይነት ያቀርባሉ፤ ይህም እስከ ምዕራፍ አሥራ ሁለት ቁጥር አንድ ድረስ በመድረስ ሚካኤል መቆሙንና የሰው የፈተና ዘመን መዘጋቱን ያመለክታል።

ከ1776 በታተመው የDeclaration of Independence እስከ የThe Time of the End መጽሔት ህትመት ድረስ ሁለት መቶ ሃያ ዓመታት ይሆናሉ፤ መጀመሪያውም ሆነ መጨረሻው ተመሳሳይ ትንቢታዊ ርዕሶችን

እየነገሩ ናቸው። የThe Time of the End መጽሔት ህትመት አስቀድመው በOur Firm Foundation ህትመት ውስጥ እንደ ጽሑፎች የታተሙ ምዕራፎችን በማሰባሰብ ተዘጋጀ፤ ይህም የሚወክለው ትንቢታዊ እውነት ማለት፣ የMillerite እንቅስቃሴውን መሠረታዊ እውነቶች—(እነዚህም “our firm foundation” ናቸው)—አጥብቆ ሳይይዝ፣ በ1989 በ“time of the end” የተገለጠውን “increase of knowledge” መረዳት የማይቻል መሆኑን ነው።

“የመጨረሻው ዘመን” ተብሎ የተወከለው የመንገድ ምልክት፣ እንዲሁም በመጀመሪያውና በሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴዎች ተመሳሳይ ታሪኮች ውስጥ የመልእክቱን “መደበኛ ማድረግ” የሚወክለው የመንገድ ምልክት፣ ሁለቱም የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ውስጥ ያሉትን “ሰባት ዘመናት” ትንቢታዊ ክፍሎች ይይዛሉ። በእነዚህ ተመሳሳይ ታሪኮች ውስጥ ያለው ቀጣዩ የመንገድ ምልክት የመልእክቱ ኃይል መሞላት ነው፤ ይህም ወይ በ1840 ኦገስት 11 የራእይ አሥር መልአክ መውረድ፣ ወይም በ2001 ሴፕቴምበር 11 የራእይ አሥር ስምንት መልአክ መውረድ የታወቀ ነው። የራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ ሁለተኛው ወይም መፈጸሙ፣ የራእይ አሥር መልአኩን ወደ ታች አወረደ፤ የራእይ ምዕራፍ አሥር ሦስተኛው ወይም መፈጸሙም፣ የራእይ ምዕራፍ አሥር ስምንት መልአኩን ወደ ታች አወረደ።

በተመሳሳይ ታሪኮች ውስጥ የኋለኛው ዝናብ መልአኩ በሚወርድበት ነጥብ “መርጫት” ይጀምራል። በዚያ ነጥብ መልእክቱ በተነበየው ክስተት መፈጸም ማረጋገጫ “ኃይል ይሰጠዎል”። ለሚለራውያን ይህ በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ ቁጥር አሥር አምስት ውስጥ ያለው የሁለተኛው ወይም የእስልምና የዘመን ትንቢት ፍጻሜ ሆኖ የአቶማን የበላይነት መቋረጥ ነበር። ለአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እንቅስቃሴ ግን ይህ “የአሕዛብ መቆጣት” ነበር፤ ይህም በራእይ አሥር ቁጥር ሰባት ውስጥ ባለው የሰባተኛው መለኮት ዘመን የሰስተኛው ወይም የእስልምና ትንቢት ሲሆን፣ የኒው ዮርክ ከተማ ታላላቅ ሕንፃዎች በወደቁ ጊዜ ተፈጸመ።

በተመሳሳይ ታሪኮች ውስጥ ያሉ እያንዳንዱ ዋና የመንገድ ምልክቶች፣ በሁለቱ ራእዮች መካከል ያለውን ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታትንና ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታትን የሚወክል ግንኙነት ላይ ፈርማውን ከሚያኖር ከድንቁ ቁጥር ሥራ ጋር ቀጥተኛ ግንኙነት አላቸው። በመልአኩ መውረድ ጊዜ የሚነሡት ትንቢታዊ ጠባቂዎች፣ በ1856 ከ“ሰባቱ ዘመናት” የበለጠ ብርሃን መፈታት ጋር በቀጥታ የተያያዘውን ወደ ሎዶቅያ የሚደርሰውን መልእክት የሚያካትት የማስጠንቀቂያ መለኮት ይነፋሉ። በ1843 እና በ1850 የፈር ቀዳሚዎች ሰንጠረዦች የተወከሉት፣ ሁለቱም “ሰባቱን ዘመናት” በስዕላዊ መልኩ የሚያቀርቡት የዕንባቆም ሁለት ጽላቶች የመንገድ ምልክት፣ በእያንዳንዱ ተመሳሳይ ታሪክ ውስጥ በመልአኩ መውረድና በ“መጀመሪያው ተስፋ መቋረጥ” መካከል ደረሰ።

የ“መዘግየት ዘመን” መለያ ምልክት በ1843 ከተደረገው ያልተሳካ ትንቢታዊ ትንቢያ ጋር በቀጥታ የተገናኘ ነው፤ ይህም የሁለቱንም የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት እና ደግሞ የሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታት ፍጻሜ የሚያመለክት ትንቢያ ነበር። የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት የእነዚህን ሁለት የትንቢታዊ ጊዜ ዘመኖች በቅርቡ የሚፈጸም መሆናቸውን መለየት ነበር። በመጨረሻው መለያ ምልክት ያለው የተዘጋ የዘመናት በር የእነዚህን ሁለት ትንቢታዊ ዘመኖች ፍጻሜ ያመለክታል፣ እንዲሁም ሰባተኛው ወይም የኢዮቤል መለኮት መነፋት የሚጀምርበትን ስፍራ ያመለክታል። በእያንዳንዱ ታሪክ ውስጥ ያለ እያንዳንዱ መለያ ምልክት ከ“ሰባት ዘመናት” ጋር በቀጥታ የተገናኘ ነው፤ “ሰባት ዘመናትም” ሁለቱንም ታሪኮች አንድ ላይ የሚያስተሳስር ክር ነው። ሁለቱም ታሪኮችም የኋለኛው ዝናብ መልእክትን ያመለክታሉ።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህን ጥናት እንቀጥላለን።

“ለቃሉ የሚሰናከሉ፣ የማይታዘዙም” ለሆኑት ክርስቶስ የመሰናከያ ዓለት ነው። ነገር ግን “ሕንጻ ሠሪዎች የናቁት ድንጋይ፣ እርሱ የማዕዘኑ ራስ ሆነ።” እንደ ተጣለው ድንጋይ፣ ክርስቶስ በምድራዊ ተልዕኮው ውስጥ ቸልታና እንግልት ተሸክሞ ነበር። “ተናቀ፣ በሰዎችም የተጣለ፤ የሕመም ሰው፣ መከራንም

የሚያውቅ፤ ... ተናቀ፤ እኛም ከንቱ አደረግነው።” ኢሳይያስ 53:3። ነገር ግን የሚከበርበት ጊዜ ቀርቦ ነበር። ከሙታን በመነሣቱ “በኃይል የእግዚአብሔር ልጅ” መሆኑ ይገለጥ ነበር። ሮሜ 1:4። በሁለተኛው ምጽአቱ የሰማይና የምድር ጌታ ሆኖ ይገለጥ ነበር። አሁን ሊሰቅሉት የተዘጋጁት እነርሱ ታላቅነቱን ያውቁ ነበር። በዓለም አቀፍ ፊት የተጣለው ድንጋይ የማዕዘኑ ራስ ይሆን ነበር።

«በማንኛውም ሰው ላይ ቢወድቅ ዱቄት አድርጎ ይፈጠራል።» ክርስቶስን የእምቢ ያሉት ሕዝብ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ከተማቸውና ሕዝባቸው ሲጠፋ ሊያዩ ነበር። ክብራቸው ይሰበር ነበር። እንዲሁም እንደ ትቢያ በነፋስ ፊት ይበተን ነበር። አይሁድን ያጠፋቸው ምን ነበር? በላዩ ቢገነቡ ዋስትናቸው ይሆን የነበረው ድንጋይ ነበር። የተናቀው የእግዚአብሔር ችርነት፣ የተገፋው ጽድቅ፣ በቀላሉ የተቆጠረው ምሕረት ነበር። ሰዎች ራሳቸውን በእግዚአብሔር ላይ ለመቃወም አቆሙ፣ ለድነታቸውም ይሆን የነበረው ሁሉ ወደ ጥፋታቸው ተለወጠ። እግዚአብሔር ለሕይወት የሾመውን ሁሉ እነርሱ ለሞት መሆኑን አገኙት። አይሁድ ክርስቶስን በመስቀላቸው ውስጥ የኢየሩሳሌም ጥፋት ተካትቶ ነበር። በቀራንዮ የፈሰሰው ደም በዚህ ዓለምና በሚመጣው ዓለም ወደ ጥፋት ያስመጣቸው ሚዛን ነበር። ይህም ደግሞ ፍርድ በእግዚአብሔር ጸጋ እምቢ ባሉት ላይ ሲወርድ በታላቁ የመጨረሻ ቀን እንዲሁ ይሆናል። ክርስቶስ፣ የመሰናከያቸው ዓለት፣ በዚያን ጊዜ ለእነርሱ እንደ በቀል ተራራ ይታያል። ለጻድቃን ሕይወት የሆነው የፊቱ ክብር ለኃጢአን የሚበላ እሳት ይሆናል። ፍቅር ስለ ተናቀ፣ ጸጋ ስለ ተገፋ፣ ኃጢአተኛው ይጠፋል።

“በብዙ ምሳሌዎችና በተደጋጋሚ ማስጠንቀቂያዎች ኢየሱስ፣ የእግዚአብሔርን ልጅ መቃወማቸው ለአይሁድ ምን ውጤት እንደሚያስከትል አሳየ። በእነዚህ ቃላት እርሱ፣ በማንኛውም ዘመን እርሱን እንደ አዳኛቸው መቀበልን የሚከለክሉ ሁሉን ይናገር ነበር። እያንዳንዱ ማስጠንቀቂያ ለእነርሱ ነው። የተረከሰው ቤተ መቅደስ፣ የማይታዘዘው ልጅ፣ ሐሰተኞቹ አትክልተኞች፣ ንቀት ያላቸው ሠራተኞች፣ በእያንዳንዱ ኃጢአተኛ ልምምድ ውስጥ ተመሳሳይ አቻቸው አላቸው። ካልተጸጸተ፣ ያ የፍርድ ፍጻሜ እነርሱ ያመለከቱት የእርሱ ይሆናል።” The Desire of Ages, 599, 600.